COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 18.7.2005
COM(2005)317 definitief

2005/0131(CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de verbetering van de politiesamenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie, in het bijzonder aan de binnengrenzen en tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord

.

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1) ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

In het wetgevings- en werkprogramma van de Commissie voor 2005 (ref. IRMS 2004/JLS/036) wordt het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de verbetering van de samenwerking aan de binnengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie vermeld, aangezien dit ook al was vermeld in het wetgevings- en werkprogramma voor 2004.

In het Haags programma van 4 november 2004 verzoekt de Europese Raad de Commissie voorstellen aan te reiken voor de verdere ontwikkeling van het Schengenacquis met betrekking tot grensoverschrijdende operationele politiesamenwerking en in zijn verklaring betreffende de bestrijding van terrorisme van 29 maart 2004 heeft de Europese Raad de Raad de opdracht gegeven om maatregelen te bestuderen, onder meer op het gebied van "grensoverschrijdende achtervolging", en het wetgevingskader verder uit te breiden.

- **Algemene context**

Bij het Verdrag van Amsterdam werd de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een nieuw doel voor de Unie.

Het vrij verkeer van personen binnen dat gebied vereist maatregelen met het oog op de oplossing van veiligheidsproblemen die als gevolg van de afschaffing van grenscontroles ontstaan doordat misdadigers zich even vrij kunnen verplaatsen als burgers die de wet naleven. Straffeloosheid ten gevolge van een gebrekkige samenwerking moet worden uitgesloten.

De gevolgen van het vervagen van de scheiding tussen de diverse rechtsgebieden worden het duidelijkst bij het alledaagse politiewerk in grensregio's. Daarom is de behoefte aan geschikte samenwerkingsmechanismen het dringendst in die regio's, waar de veiligheidsrisico's hoger zijn dan elders in de Unie. Hoewel iedere regio uniek is inzake demografie, geografie en welvaart, kan op grond van soortgelijke samenwerkingsbehoeften een gemeenschappelijk kader worden ontwikkeld om de obstakels voor samenwerking uit de weg te ruimen, de activiteiten te coördineren en informatie uit te wisselen. Indien dit gemeenschappelijke kader niet tot stand komt, zullen de verschillen in praktijken en regels voor opsporing, onderzoek en vervolging van grensoverschrijdende misdrijven de rechtshandhaving dwarsbomen en leiden tot tekortkomingen bij de veiligheid.

Om deze problemen op te lossen hebben de lidstaten bij gebrek aan een algemeen kader onderling bilaterale overeenkomsten gesloten. In de Schengenuitvoeringsovereenkomst worden alleen de grote lijnen vastgelegd en wordt de verdere uitwerking aan de lidstaten overgelaten. De nieuwe situatie, de opgedane ervaring en de eisen die aan het EU-niveau worden gesteld, nopen evenwel tot een wetgeving betreffende gemeenschappelijke basisbeginselen om de bestaande mechanismen te verbeteren en te zorgen voor structuren die de ontwikkeling bevorderen.

Sommige van de nieuwe structuren bleken bijzonder efficiënt, zoals de permanente samenwerkingscentra waarin de plaatselijke rechtshandhavingsinstanties van beide zijden van de grens onder één dak worden samengebracht.

- **Bestaande bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied**

De normatieve en, in mindere mate, de operationele basis van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, die in het verdrag betreffende de Europese Unie van 1997 (d.i.

het Verdrag van Amsterdam) werden gelegd, werden in de conclusies van de Raad van Tampere van 1999 gedetailleerd ingevuld.

In het actieplan van Wenen[1] van 1998, dat van kracht blijft onder het Verdrag van Amsterdam, werd aangedrongen op uitbreiding van de grensoverschrijdende samenwerking, bijv. door de instelling van permanente samenwerkingsstructuren in de vorm van gezamenlijke politiekantoren en centra voor de samenwerking tussen politie en douane aan de binnengrenzen.

In de Schengenuitvoeringsovereenkomst van 1990, die bij het Verdrag van Amsterdam is opgenomen in het kader van de Europese Unie, is bepaald dat de grenscontroles aan de binnengrenzen worden afgeschaft, maar tevens dat de controlemaatregelen aan de buitengrenzen moeten worden verstrakt. Nieuwe mechanismen zijn ingesteld om veiligheidsproblemen ten gevolge van de afschaffing van de grenscontroles op te lossen door politiesamenwerking mogelijk te maken en te bevorderen.

In het Haags programma van 5 november 2004 verzoekt de Europese Raad de Commissie voorstellen aan te reiken voor de verdere ontwikkeling van het Schengenacquis met betrekking tot grensoverschrijdende operationele politiesamenwerking.

- **Samenhang met andere beleidsonderdelen en doelstellingen van de EU**

Dit besluit is in overeenstemming met het beleid voor de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

2) RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbende partijen**

Er waren geen specifieke raadplegingen vereist. De eventuele conclusies van dergelijke raadplegingen zijn reeds verwoord in het kader van voorbije en lopende werkzaamheden op EU-niveau (onderzoek, werkgroepen van de Raad en andere Europese forums i.v.m. politiesamenwerking). Hierbij waren de in dit besluit behandelde kwesties voortdurend aangegeven als structurele grensoverschrijdende algemene behoeften. De belangrijkste gebruikte bronnen zijn: (1) de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over versterking van de politie- en douanesamenwerking in de Europese Unie (COM(2004)376 definitief van 18.5.2004), waarvoor de Commissie de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten heeft geraadpleegd, en dat gebaseerd is op a) grondig onderzoek en b) de resultaten van de evaluatie van Schengen in de periode 2000-2004; (2) de catalogus van aanbevelingen voor de juiste toepassing van het Schengenacquis en van beste praktijken: deel over politiesamenwerking (doc. 9788/01/03 SCH-EVAL 40 COMIX 328 rev. 1 van 16 juni 2003), waarin concrete aanbevelingen van de rechtshandhavingsinstanties voor verbeteringen op de in dit voorstel bestreken gebieden zijn opgenomen; (3) het resultaat van besprekingen binnen de task force van de hoofden van politie van de Europese Unie over de versterking van de politiesamenwerking in de gebieden aan de binnengrenzen; (4) de conclusies van het seminar "Policing without frontiers" dat in maart 2004 in Nederland is gehouden.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Niet van toepassing.

---

[1] PB C 19 van 23.1.1999, blz. 1.

- **Effectbeoordeling**

Wat het effect op de grondrechten betreft, moet worden beklemtoond dat dit besluit direct ten doel heeft bij te dragen aan de tenuitvoerlegging van de artikelen 2 en 3 van het Handvest van de grondrechten, waarin wordt bepaald dat eenieder recht (heeft) op leven en menselijke integriteit. Daartoe wordt de grensoverschrijdende samenwerking bij rechtshandhaving bevorderd, waarbij de verschillende rechtstradities en -systemen van de lidstaten en andere fundamentele rechten en beginselen die zijn neergelegd in het Handvest, worden geëerbiedigd. Voorts is de verwerking van gegevens beschermd overeenkomstig artikel 8 van het Handvest.

3) JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

- **Samenvatting van de voorgestelde maatregelen**

Het besluit voorziet in een doorzichtig gemeenschappelijk kader waarbinnen grensoverschrijdende politiesamenwerking, in het bijzonder aan de gemeenschappelijke grenzen, wordt uitgevoerd en zich verder kan ontwikkelen. Hiertoe legt het algemene regels vast om de strategische en operationele samenwerking tussen rechtshandhavingsinstanties te bevorderen en op die manier bij te dragen tot het uitvoeren van de in artikel 29 van het VEU gestelde taak, namelijk de burgers een hoog niveau van zekerheid te verschaffen. Dit doel wordt meer in het bijzonder bereikt door (a) een intensievere en betere uitwisseling van informatie over alle aangelegenheden in verband met de samenwerking tussen rechtshandhavingsinstanties; (b) een gezamenlijk optreden met het oog op de permanente coördinatie van strategische en operationele activiteiten; (c) een gezamenlijk optreden bij de uitvoering van operationele activiteiten; (d) het uitbreiden van bestaande mogelijkheden tot grensoverschrijdend optreden en (e) het instellen van toezicht- en samenwerkingsstructuren om toekomstige ontwikkelingen te bevorderen. Dit besluit heeft geen gevolgen voor de afschaffing van de controles aan de binnengrenzen, zoals bepaald in artikel 2 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst.

- **Juridische grondslag**

De rechtsgrond voor het voorstel wordt gevormd door artikel 30, lid 1, onder a), b) en c), artikel 32 en artikel 34, lid 2, onder c), van het VEU. Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van het Protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie vallen voorstellen en initiatieven om voort te bouwen op het Schengenacquis onder de toepasselijke bepalingen van de verdragen.

- **Subsidiariteitsbeginsel**

Het subsidiariteitsbeginsel is van toepassing aangezien het voorstel niet onder de exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie valt.

De doelstellingen van het voorstel kunnen om de volgende redenen niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt:

Met het voorstel wordt beoogd de in de hele Unie geldende gemeenschappelijke beginselen voor de samenwerking bij rechtshandhaving onder te brengen in een doorzichtig kader. Hierdoor zal overal een gelijkwaardig hoog niveau van rechtshandhaving worden bevorderd en zullen tekortkomingen ten gevolge van voor de veiligheid van de burgers nadelige afwijkende praktijken worden vermeden. Deze doelstelling kan uiteraard niet door de lidstaten afzonderlijk worden bereikt. Bovendien kan de bij dit besluit uitgevoerde wijziging van de Schengenuitvoeringsovereenkomst niet door de lidstaten afzonderlijk worden verwezenlijkt.

Lidstaten kunnen vanwege de doorlaatbaarheid van de grenzen en de onderlinge afhankelijkheid van hun rechtshandhavingsinstanties hun veiligheid niet afzonderlijk waarborgen. De hieruit voortvloeiende gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de algemene veiligheid van de Unie, die als een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid wordt opgevat, en meer in het bijzonder voor elkaars veiligheid, vereist instrumenten als dit besluit. Het voorstel brengt de diverse vormen en kenmerken van samenwerking, die ontstonden sinds de inwerkingtreding van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, onder in één doorzichtig kader. Bij gebrek aan dit kader zou de rechtshandhavingspraktijk in de diverse delen van de Unie en daardoor het veiligheidsniveau van de burgers op ongelijke wijze kunnen evolueren.

De doelstellingen van het voorstel kunnen om de volgende redenen beter door een optreden op het niveau van de Unie worden verwezenlijkt:

Het besluit legt algemene regels vast voor het bevorderen van de strategische en operationele samenwerking tussen de rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en verhoogt "het veiligheidsniveau van de burgers van de Europese Unie". De gemeenschappelijke beginselen en praktijken voor grensoverschrijdende samenwerking, die zijn ontstaan in de loop van het voorbije decennium in het kader van Schengen en in de voorbije vijf jaar in het kader van de verwezenlijking van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, worden hierdoor opgenomen in een doorzichtig kader dat toekomstige ontwikkelingen bevordert. Het in artikel 61 van het VEG en artikel 29 van het VEU vermelde concept van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid vereist een gemeenschappelijk beleid, onder meer voor grensoverschrijdende samenwerking op veiligheidsgebied, vanwege de onderlinge afhankelijkheid van de activiteiten van de nationale rechtshandhavingsinstanties. In het voorstel wordt getracht een evenwicht te vinden tussen consolidatie van praktijken, begunstiging van samenwerking en gezamenlijke ontwikkeling van operationele praktijken. In dit verband worden de soevereine bevoegdheden van de lidstaten gerespecteerd, bijvoorbeeld de keuze van de middelen en de strategie voor rechtshandhaving, terwijl tegelijkertijd een gemeenschappelijke basis wordt gelegd voor de gevallen waarin samenwerking noodzakelijk wordt geacht.

Een kwalitatief hoogstaande evaluatie van grensoverschrijdende samenwerking bij rechtshandhaving is de hoeksteen van de evaluatie van Schengen. In dat verband is er een consensus dat de gemeenschappelijk afgesproken beginselen moeten worden nageleefd om te zorgen voor een gelijkwaardig hoog niveau van veiligheid in de gehele ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, zodat verschuivingen van criminaliteitspatronen en negatieve neveneffecten voor de nationale veiligheid worden voorkomen. Alle lidstaten zijn het er tevens mee eens dat de eerbiediging van gemeenschappelijke beginselen de lidstaten voldoende bewegingsvrijheid moet laten om autonoom te beslissen in welke mate zij grensoverschrijdend samenwerken, afhankelijk van de ontwikkeling van de feitelijke situatie. Om dit evenwicht te bereiken maar ook om de kwaliteit van en de mogelijkheden voor samenwerking te verbeteren, zijn de ervaringen van het laatste decennium verwerkt in dit besluit. Met dit besluit wordt ervoor gezorgd dat de gemeenschappelijke samenwerkingstructuren feedback ontvangen en zo de beste praktijken kunnen benutten en hun werking voortdurend kunnen verbeteren. De behoefte aan dergelijke gemeenschappelijke beginselen en praktijken blijkt uit de door de Commissie gefinancierde en op projecten gebaseerde programma's (AGIS) en uit de ‘peer review’ die onder de auspiciën van de Raad wordt georganiseerd.

In het voorstel worden de ontwikkelingen van het laatste decennium transparanter gemaakt, en wordt de infrastructuur ingesteld om de samenwerking, coördinatie en informatie-uitwisseling te bevorderen. De lidstaten blijven vrij om autonoom te beslissen in welke mate

zij grensoverschrijdend samenwerken, afhankelijk van de ontwikkeling van de feitelijke situatie. Indien de lidstaten evenwel beslissen samen te werken, kan dit voorstel ervoor zorgen dat zij daarvoor gemeenschappelijke normen hanteren. Het zorgt ook voor gemeenschappelijke mechanismen voor het toezicht op en de herziening van de procedures, waardoor een doorzichtige evolutie mogelijk wordt. De wijziging van de artikelen 40 en 41 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst moet op EU-niveau plaatsvinden.

Het voorstel is dus in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel:

- **Evenredigheidsbeginsel**

Het voorstel is om de volgende redenen in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel:

Het voorstel verschaft de samenwerking gemeenschappelijke beginselen en structuren, maar laat de operationele aspecten over aan de lidstaten. Het doet niets af aan de verantwoordelijkheid van de lidstaten om te zorgen voor de veiligheid van hun burgers, noch aan hun bevoegdheid om de rechtshandhaving in overeenstemming met de nationale praktijken te organiseren. Aan de andere kant wordt ook vermeden dat de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel leidt tot ongelijkheden die afbreuk doen aan de veiligheidsbehoeften in de samenleving of aan de werking van de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid. Om die reden volstaat het en is het gepast om gemeenschappelijke minimumnormen vast te leggen met betrekking tot de aanwezigheid van voldoende middelen voor rechtshandhaving in grensregio's om de criminaliteit op gelijkwaardige wijze aan te pakken.

Het bij dit besluit ingestelde regelgevend comité zal naar schatting 202 500 EUR per jaar aan extra kosten met zich brengen. Hoewel de ondernemingen en de burgers voordeel halen uit de samenwerking op grond van dit instrument, heeft de uitvoering van het besluit voor hen geen gevolgen.

- **Keuze van het instrument**

Als rechtsinstrument is een besluit op basis van artikel 34, lid 2, onder c), van het Verdrag betreffende de Europese Unie gekozen. Andere instrumenten zouden om de volgende redenen ongeschikt zijn:

Afzien van wetgeving zou in strijd zijn met de doelstellingen van het Haags programma. Bovendien zou op die manier niet duidelijk worden welke gemeenschappelijke operationele elementen aan de basis liggen van diverse bi- en multilaterale samenwerkingsinstrumenten. Wetgeving met striktere of meer gedetailleerde regels zou evenwel de verschillen inzake demografie, geografie en organisatorische specifieke kenmerken aan de grenzen negeren.

Alternatieve regelgevingen (subsidiëring van multilaterale rechtshandhavingsprojecten, leidraden, catalogi van beste praktijken, 'peer review') bestaan reeds, maar bleken niet te volstaan om een kader van gemeenschappelijke beginselen voor de samenwerking te verschaffen. De met het besluit beoogde verbetering van de grensoverschrijdende samenwerking was gevraagd in het Haags programma.

4) GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Een totaal jaarlijks bedrag van naar schatting 202 500 EUR komt ten laste van de EU-begroting voor personeelskosten en huishoudelijke uitgaven die verband houden met de vergaderingen van het regelgevend comité dat is ingesteld bij dit besluit, waarin tevens het mandaat van het comité is vastgesteld. Bij de aanvang van zijn werkzaamheden en totdat de in het besluit vervatte voorstellen volledig van toepassing zijn, zal het comité vaker moeten bijeenkomen en een intensievere administratieve ondersteuning nodig hebben om oplossingen te vinden, bijvoorbeeld in verband met het opstellen van modelovereenkomsten, de oprichting

van gemeenschappelijke structuren en de evaluatie. Het regelgevend comité moet regelmatig, naar schatting twee keer per jaar, bijeenkomen om te bespreken welke planning moet worden opgesteld en welke maatregelen moeten worden genomen om artikel 3 van het besluit van de Raad betreffende de verbetering van de politie- en douanesamenwerking ten uitvoer te leggen. Deze bijeenkomsten moeten worden georganiseerd door de Commissie, die ook als gastheer zal optreden.

5) AANVULLENDE INFORMATIE

- **Intrekking van bestaande wetgeving**

De vaststelling van het voorstel heeft de intrekking van bestaande wetgeving tot gevolg.

- **Nadere uitleg van het voorstel**

Artikel 1 omschrijft het voorwerp en het doel van het besluit; het gaat erom het veiligheidsniveau van de burgers te verhogen door het bevorderen van de operationele en strategische samenwerking tussen politie- en douanediensten, in het bijzonder aan de binnengrenzen van het Schengengebied. Het bevat de algemene structuur van de maatregelen ter verbetering van de samenwerking.

Artikel 2 definieert de belangrijkste termen.

Artikel 3 bevat, op basis van artikel 39 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst en de besluiten van het Uitvoerend comité van 16 december 1998 en 28 april 1999, een niet-beperkende lijst van gebieden waarop de uitwisseling van informatie zal worden verbeterd.

Artikel 4 (coördinatie) bevat een opsomming van de te coördineren afzonderlijke activiteiten inzake rechtshandhaving in grensregio's en van de voorwaarden waaronder de coördinatie kan worden bevorderd. Het behandelt ook het gebruik van niet-compatibele apparatuur, die een belangrijke hinderpaal voor grensoverschrijdende samenwerking is gebleken.

In artikel 5 worden technieken voor operationele samenwerking opgesomd, zoals het toewijzen van taken aan verbindingsambtenaren of ambtenaren van andere lidstaten. Dankzij de beschreven maatregelen zullen de beschikbare middelen efficiënter worden gebruikt.

Artikel 6 houdt een verplichting in om in grensregio's permanente samenwerkingsstructuren op te richten.

Artikel 7 betreft de gegevensbescherming op grond van de normen van titel VI van de Schengenuitvoeringsovereenkomst.

In artikel 8 worden regelmatige ‘peer evaluations’ ingesteld en wordt de Commissie verzocht evaluatieverslagen bij de Raad in te dienen.

In artikel 9 wordt de verhouding tot bilaterale overeenkomsten of verdragen bepaald.

In artikel 10 wordt een regelgevend comité opgericht, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de Commissie.

In artikel 11 wordt artikel 40, leden 1, 2 en 7 (observatie), van de Schengenuitvoeringsovereenkomst gewijzigd en wordt de beperking van het toepassingsgebied van artikel 41 (achtervolging) van de Schengenuitvoeringsovereenkomst opgeheven.

In artikel 12 worden de delen van het Schengenacquis opgesomd die in het licht van het voorstel moeten worden ingetrokken.

In artikel 13 is bepaald wanneer het besluit in werking treedt.

2005/0131(CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de verbetering van de politiesamenwerking tussen de lidstaten van de Europese Unie, in het bijzonder aan de binnengrenzen en tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengenakkoord

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 30, lid 1, onder a), b) en c), artikel 32, en artikel 34, lid 2, onder c),

Gezien het voorstel van de Commissie[2],

Gezien het advies van het Europees Parlement[3],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Volgens artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie is het doel van de Unie de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen door de ontwikkeling van een gezamenlijk optreden van de lidstaten op het gebied van politiële en justitiële samenwerking in strafzaken.

(2) In het actieplan van Wenen van 11 december 1998[4] wordt aangedrongen op nauwe samenwerking van de justitiële instanties, de politie, de douane en andere relevante autoriteiten bij de voorkoming en bestrijding van al dan niet georganiseerde criminaliteit en wordt gevraagd de voorwaarden en beperkingen te bepalen voor een optreden van de bevoegde politie- en douaneautoriteiten van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat, in samenwerking en overeenstemming met deze laatste.

(3) In de conclusies van de Europese Raad van Tampere van 15 en 16 oktober 1999 wordt de noodzaak bevestigd om de samenwerking bij de bestrijding van de criminaliteit te versterken door optimaal profijt te trekken van samenwerking tussen de autoriteiten van de lidstaten bij onderzoeken inzake grensoverschrijdende criminaliteit in een lidstaat, en wordt aangedrongen op de instelling van gezamenlijke onderzoekteams, zoals vastgesteld in Kaderbesluit 2002/465/JBZ van de Raad[5].

(4) De Overeenkomst van 1990 ter uitvoering van het op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen[6] (hierna: "de Schengenuitvoeringsovereenkomst" genoemd), die in het kader van de Europese Unie werd opgenomen krachtens het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de

---

2 PB C […], […], blz. […].
3 PB C […], […], blz. […].
4 PB C 19 van 23.1.1999, punt 42 en punt 44, b).
5 PB L 162 van 20.6.2002, blz. 1.
6 PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

Europese Gemeenschap gehechte protocol, voerde nieuwe vormen van samenwerking tussen de politiële autoriteiten van de lidstaten in als een van de maatregelen die de afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen van de Schengenlidstaten dienden te compenseren. De Schengenuitvoeringsovereenkomst trad op 26 maart 1995 in werking en sindsdien is de samenwerking tussen de politie- en douaneautoriteiten van de lidstaten aanzienlijk versterkt.

(5) De lidstaten hebben een groot aantal bilaterale overeenkomsten gesloten en regelingen getroffen om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften inzake samenwerking in grensregio's. Bij gebrek aan een voor de hele Unie geldende aanpak, kunnen er verschillen zijn in het veiligheidsniveau aan de gemeenschappelijke grenzen, zoals kan worden afgeleid uit de aanbevelingen van de ministers op grond van de verslagen van de Permanente Schengencommissie.

(6) In haar Mededeling aan het Europees Parlement en de Raad over versterking van de politie- en douanesamenwerking in de Europese Unie[7] benadrukt de Commissie dat de lidstaten aan hun binnengrenzen het aantal instrumenten en operationele maatregelen aanzienlijk moeten verhogen en meer inspanningen moeten leveren om de Unie om te vormen tot een ware ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

(7) In het programma dat de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomst van 4 en 5 november 2004 in Den Haag heeft aangenomen, wordt de Commissie verzocht voorstellen aan te reiken voor de verdere ontwikkeling van het Schengenacquis met betrekking tot grensoverschrijdende operationele politiesamenwerking. In het programma is erkend dat een optimaal beschermingsniveau voor de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht een multidisciplinair en gecoördineerd optreden vergt van de bevoegde rechtshandhavingsinstanties, met name politie, douane en grensbewakingsdiensten, op EU-niveau en op nationaal niveau.

(8) Derhalve is het noodzakelijk de politiesamenwerking, in het bijzonder aan de binnengrenzen van de Europese Unie, door multilaterale middelen te intensiveren om de uitwisseling van informatie, de coördinatie en de operationele samenwerking te verbeteren. Dit besluit moet gericht zijn op de standaardisering, vereenvoudiging en versnelling van procedures; voorts moeten de op gemeenschappelijke strategische overwegingen gebaseerde operationele aspecten worden beklemtoond en de doelmatigheid en doeltreffendheid van de ingezette personele en materiële middelen worden verhoogd.

(9) Algemeen wordt aanvaard dat een uitgebreide uitwisseling van informatie een fundamenteel vereiste is voor een doeltreffende samenwerking op het gebied van de rechtshandhaving. Om artikel 39 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst coherent te kunnen toepassen, is het noodzakelijk te bepalen welke soorten gegevens rechtstreeks, zonder omweg van de aanvraag via de justitiële autoriteiten, tussen rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten kunnen worden uitgewisseld met het oog op de voorkoming en de opsporing van strafbare feiten.

(10) Efficiënte samenwerking kan slechts worden bereikt door een allesomvattende coördinatie. Daarom dienen de lidstaten de activiteiten van politie en douane in de grensregio's te coördineren, onder meer door de gezamenlijke planning van de operaties en de middelen, een permanent mechanisme voor wederzijds overleg en uitwisseling van informatie, en zo nodig gezamenlijke oefeningen in het kader van

---

[7] COM(2004)376 definitief van 18 mei 2004.

opleidingen en voor de omgang met bijzondere situaties (bv. ontvoering, gijzelneming of betogingen).

(11) Er moeten vormen van operationele samenwerking worden ingevoerd om zowel de gezamenlijke beschikbaarheid van middelen en de efficiëntie van hun gebruik als de doeltreffendheid van de aanpak van routinetaken en bijzondere situaties te verhogen.

(12) Er moeten permanente structuren voor de uitwisseling van informatie worden ingesteld om samenwerking en coördinatie te bevorderen en toe te zien op de onderliggende ontwikkelingen.

(13) De bij artikel 10 van dit besluit ingestelde regelgevingsprocedure moet worden gevolgd voor maatregelen van algemene strekking waarmee wordt beoogd de bepalingen van artikel 3 van dit besluit toe te passen, zoals de ontwikkeling van technische standaardoplossingen en –formaten voor het doorgeven van informatie.

(14) De bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst met betrekking tot grensoverschrijdende observatie en achtervolging moeten worden gewijzigd om de doeltreffendheid en het welslagen van strafrechtelijke onderzoeken en operaties te bevorderen door het toestaan van grensoverschrijdende observatie en achtervolging bij strafrechtelijke onderzoeken naar strafbare feiten waarvoor overlevering of uitwijzing mogelijk is. Bovendien zou een grensoverschrijdende achtervolging niet meer enkel op land mogen plaatsvinden.

(15) Daar de doelstellingen van het overwogen optreden, namelijk het verbeteren van de operationele samenwerking tussen politie- en douaneautoriteiten, in het bijzonder aan de binnengrenzen, gezien het grensoverschrijdende karakter van veiligheidskwesties niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt, en derhalve wegens de onderlinge afhankelijkheid van de lidstaten beter door de Europese Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Raad overeenkomstig het in artikel 5 van het EG-Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, waarnaar in artikel 2 van het EU-Verdrag wordt verwezen, maatregelen treffen. Overeenkomstig het in artikel 5 van het EG-Verdrag neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat dit besluit niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(16) Het Verenigd Koninkrijk neemt deel aan dit besluit, behalve artikel 11, lid 2, ervan, overeenkomstig artikel 5 van het Protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, en artikel 8, lid 2, van Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele bepalingen van het Schengenacquis.

(17) Ierland neemt deel aan dit besluit, behalve artikel 1, leden 2 en 2, ervan, overeenkomstig artikel 5 van het Protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, en artikel 6, lid 2, van Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele bepalingen van het Schengenacquis.

(18) Dit besluit heeft geen gevolgen voor de regelingen voor de gedeeltelijke deelneming van het Verenigd Koninkrijk en Ierland aan het Schengenacquis, zoals omschreven in respectievelijk Besluit 2000/365/EG en Besluit 2002/192/EG.

(19) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt dit besluit een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de door de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied dat is bedoeld in artikel 1, onder H, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst[8].

(20) Wat Zwitserland betreft, vormt dit besluit een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de overeenkomst die is ondertekend door de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis die vallen onder het gebied dat is bedoeld in artikel 1, onder H, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst, juncto artikel 4, lid 1, van Besluit 2004/849/EG van de Raad betreffende de ondertekening van de overeenkomst namens de Europese Unie en de voorlopige toepassing van een aantal bepalingen van deze overeenkomst[9].

(21) Dit besluit vormt een op het Schengenacquis voortbouwend of anderszins daaraan gerelateerd rechtsbesluit in de zin van artikel 3, lid 1, van de toetredingsakte van 2003, behalve artikel 11 van dit besluit, waarvoor het bepaalde in artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003 van toepassing is.

(22) Dit besluit eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend,

BESLUIT:

Artikel 1
Onderwerp

1. Dit besluit stelt algemene regels vast ter bevordering van de strategische en operationele samenwerking tussen de onder dit besluit vallende autoriteiten, zoals omschreven in artikel 2, in het bijzonder aan de binnengrenzen, en ter verhoging van het veiligheidsniveau van de burgers van de Europese Unie, door:

   (a) een intensievere en betere uitwisseling van informatie over alle aangelegenheden in verband met de samenwerking tussen de onder dit besluit vallende autoriteiten;

   (b) het gezamenlijk optreden met het oog op de permanente coördinatie van strategische en operationele activiteiten;

   (c) het gezamenlijk optreden bij de uitvoering van operationele activiteiten.

2. Lidstaten met een gemeenschappelijke grens, intensiveren met name in grensregio's de samenwerking teneinde:

[8] PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.
[9] PB L 368 van 15.12.2004, blz. 26.

(a) alle vormen van criminaliteit die hun oorsprong vinden in grensregio's of die een bijzondere impact hebben op het veiligheidsniveau in die regio's, te voorkomen, op te sporen en te vervolgen;

(b) gevaar voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid te voorkomen en verstoringen van de openbare orde aan te pakken;

(c) de veiligheid van het grensoverschrijdende verkeer te land, ter zee, op het spoor en in de lucht te bevorderen, voorzover de onder dit besluit vallende autoriteiten hiervoor bevoegd zijn;

(d) elkaar bij te staan bij het voorkomen en bestrijden van strafbare feiten die tot noodsituaties, rampen of ernstige ongevallen leiden of kunnen leiden;

(e) een hoog kennisniveau te ontwikkelen en te handhaven bij de onder dit besluit vallende autoriteiten en hun juridische en administratieve stelsels;

(f) de vakbekwaamheid van de ambtenaren van de onder dit besluit vallende autoriteiten te verhogen, mede door taalopleidingen, met het oog op vakkennis die vereist is voor samenwerking in een specifieke grensstreek, maar niet of niet voldoende wordt aangebracht in het algemene leerplan van de Europese Politieacademie (EPA).

3. Dit besluit heeft geen gevolgen voor de afschaffing van de controles aan de binnengrenzen, zoals bepaald in artikel 18 van de verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen[10].

Artikel 2
Definities

In dit besluit wordt verstaan onder :

a) "binnengrenzen": de betekenis als bedoeld in artikel 1 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst[11];

b) "grensregio": een door de lidstaten als zodanig omschreven gebied dat in ieder geval al het grondgebied van een lidstaat omvat dat maximaal 50 kilometer van de grens verwijderd is;

c) "de onder dit besluit vallende autoriteiten": de politiële, douane- en andere autoriteiten die optreden in het kader van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, met uitzondering van de justitiële autoriteiten.

Artikel 3
Uitwisseling van informatie

1. Met het oog op de toepassing van artikel 39 van de Schengenuitvoeringsovereenkomst wordt op verzoek van de politiële autoriteiten van de lidstaten bijstand verleend en informatie uitgewisseld, in het bijzonder op de volgende gebieden:

---

10 PB L […] van […], blz. […].

11 [PM: moet misschien worden herzien naar aanleiding van de goedkeuring van de in COM(2004)391 definitief voorgestelde verordening tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen.]

(a) identificatie van eigenaars en bestuurders van voertuigen, inclusief schepen en vliegtuigen;

(b) onderzoek in verband met vergunningen voor het besturen van voertuigen, inclusief schepen en vliegtuigen;

(c) vaststelling van verblijf- en woonplaats;

(d) identificatie van abonnees van telecommunicatiemiddelen (telefoon, fax en internet);

(e) het door de politie inwinnen van informatie op vrijwillige basis bij de betrokken personen;

(f) identificatie van personen;

(g) doorgeven van strafrechtelijke informatie uit databases of dossiers van de onder dit besluit vallende autoriteiten met inachtneming van de relevante bepalingen inzake gegevensbescherming;

(h) opstelling van plannen en coördinatie van maatregelen op het gebied van opsporingen en inleiding van opsporingen in spoedeisende gevallen;

(i) het traceren van de herkomst van goederen, met name wapens en voertuigen, onder meer door het traceren van verkoopkanalen;

(j) onderzoek van bewijsmateriaal, zoals schade aan voertuigen in geval van doorrijden na ongeval en schrappingen in documenten;

(k) onderzoek van nationale officiële documenten;

(l) het organiseren van operationele acties met grensoverschrijdende observatie en achtervolging, gecontroleerde aflevering en geheime operaties;

(m) plaatselijke criminele groeperingen of misdadigers en hun werkwijze.

2. De in lid 1 bedoelde informatie kan ook op eigen initiatief door de verstrekkende dienst worden doorgegeven aan de onder dit besluit vallende betrokken autoriteiten.

3. Nadere bepalingen ter uitvoering van dit artikel, zoals die in verband met de omschrijving van de informatie die beschikbaar kan worden gesteld, de toegangsvoorwaarden en de uitwisselingskanalen, worden aangenomen volgens de in artikel 10 bedoelde regelgevingsprocedure.

Artikel 4
Structurele coördinatie

1. Onverminderd de bevoegdheden van de justitiële autoriteiten, coördineren de lidstaten de grensoverschrijdende activiteiten van de onder dit besluit vallende autoriteiten in grensregio's.

Deze coördinatie omvat met name:

(a) de voorbereiding, harmonisering en tenuitvoerlegging van operationele planning en activiteiten, bv. observatie, opsporing en maatregelen inzake criminaliteitspreventie, waaronder het optreden bij betogingen en het in kaart brengen van de respectievelijke middelen;

(b) het nagaan van de compatibiliteit en interoperabiliteit van de uitrusting, met name de communicatie- en observatietechnologie;

(c) de ontwikkeling en uitvoering van gezamenlijke opleidingsplannen, inclusief gemeenschappelijke oefeningen ter voorbereiding van bijzondere omstandigheden. De werkzaamheden op dit gebied kunnen bestaan uit werkbezoeken, uitwisselingsprogramma's, gemeenschappelijke vormingsprojecten, waaronder taalopleidingen, en de ontwikkeling van gemeenschappelijke onderwijsmodules met betrekking tot samenwerking in een specifieke grensregio.

2. Om de coördinatie van de activiteiten van de onder dit besluit vallende autoriteiten in de grensregio's te bevorderen, zorgen de lidstaten er met name voor dat:

(a) deze autoriteiten en de in artikel 6, lid 1, vermelde permanente samenwerkingsstructuren op eigen initiatief en tijdig op de hoogte worden gehouden van werkplannen, geplande operaties en acties, inclusief observatie, geheime operaties en gecontroleerde aflevering, en komende gebeurtenissen die gevolgen kunnen hebben voor deze autoriteiten aan de andere zijde van de grens;

(b) gemeenschappelijke risicoanalyses en situatieverslagen worden opgesteld;

(c) deze autoriteiten aan de andere zijde van de grens op de hoogte worden gehouden van administratieve en organisatorische ontwikkelingen die gevolgen kunnen hebben voor hun prestaties;

(d) alle relevante informatie beschikbaar wordt gesteld aan de in artikel 6, lid 1, van dit besluit bedoelde permanente samenwerkingsstructuren;

(e) alle relevante operationele informatie wordt uitgewisseld met deze autoriteiten en met de in artikel 6, lid 1, bedoelde permanente samenwerkingsstructuren, in het bijzonder door het actualiseren van de leidraad voor grensoverschrijdende politiële samenwerking, die is aangenomen bij een besluit van het Uitvoerend Comité van 16 december 1998[12].

Artikel 5
Operationele samenwerking

Operationele samenwerking omvat met name:

(a) het uitvoeren van gezamenlijke patrouilles en gezamenlijke interventies en observaties in grensregio's ter verwezenlijking van de in artikel 1 omschreven doelstelling, met dien verstande dat deze patrouilles worden uitgevoerd overeenkomstig artikel 19, onder a), van de verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen[13];

(b) het verlenen van bijstand bij de oprichting van gemeenschappelijke onderzoeksteams in grensregio's, die zijn ingesteld overeenkomstig het Kaderbesluit van de Raad 2002/465/JBZ[14];

---

12 PB L 239 van 22.9.2000, blz. 408.
13 PB L […] van […], blz. […].
14 PB L 162 van 20.6.2002, blz. 1.

(c) het belasten van verbindingsfunctionarissen of ambtenaren van de andere lidstaat met politietaken, voorzover deze niet de toepassing van dwangmaatregelen omvatten.

Artikel 6
Structuren voor informatie-uitwisseling en coördinatie

1. De lidstaten stellen in elk van de grensregio's aan de binnengrenzen een permanente structuur in voor samenwerking tussen de onder dit besluit vallende autoriteiten.

2. De in lid 1 bedoelde samenwerkingsstructuren zorgen voor de ondersteuning van en het toezicht op de tenuitvoerlegging van de artikelen 3, 4 en 5.

3. De lidstaten stellen de Commissie en de Raad op de hoogte van de taken en bevoegdheden van de permanente samenwerkingsstructuren die overeenkomstig dit artikel worden ingesteld. De Commissie vat deze informatie regelmatig samen in een verslag. De in artikel 4, lid 2, onder e), bedoelde leidraad wordt zo nodig geactualiseerd volgens de daartoe vastgestelde procedure.

Artikel 7
Gegevensbescherming

Informatie-uitwisseling krachtens dit besluit valt onder de in titel VI van de Schengenuitvoeringsovereenkomst neergelegde relevante wettelijke bepalingen inzake bescherming en beveiliging van gegevens.

Artikel 8
Evaluatie van de tenuitvoerlegging

1. De lidstaten voeren periodiek bilaterale evaluaties uit in grensregio's en gaan na welk niveau van samenwerking is bereikt om vast te stellen of aanpassingen nodig zijn en waar de samenwerking kan worden verbeterd in het kader van dit besluit. Zij stellen de Raad en de Commissie op de hoogte van de resultaten van deze evaluaties.

2. Op grond van de in lid 1 bedoelde evaluaties dient de Commissie uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van dit besluit bij de Raad een verslag in betreffende de tenuitvoerlegging van dit besluit. De Raad beoordeelt in hoeverre de lidstaten aan dit besluit voldoen en neemt de passende maatregelen.

Artikel 9
Bilaterale overeenkomsten over samenwerking tussen de onder dit besluit vallende autoriteiten

Dit besluit doet geen afbreuk aan meer gedetailleerde bestaande of toekomstige overeenkomsten tussen lidstaten met een gemeenschappelijke grens betreffende samenwerking tussen de onder dit besluit vallende autoriteiten, mits deze overeenkomsten niet strijdig zijn met het besluit.

De lidstaten stellen de Raad en de Commissie op de hoogte van dergelijke overeenkomsten.

Artikel 10
Comité

1. Ingeval naar dit artikel wordt verwezen, wordt de Commissie bijgestaan door een comité, bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

2. Het comité stelt zijn reglement van orde vast op basis van de standaardprocedureregels voor de comitologie.

3. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 205, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is voorgeschreven voor de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie moet aannemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

4. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.

5. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen en stelt zij het Europees Parlement daarvan in kennis.

6. De Raad kan binnen twee maanden na de datum van verwijzing naar de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit over het voorstel nemen.

   Als de Raad zich binnen die termijn met gekwalificeerde meerderheid tegen het voorstel heeft uitgesproken, onderzoekt de Commissie het voorstel opnieuw. Zij kan bij de Raad een gewijzigd voorstel indienen, haar voorstel opnieuw indienen of een wetgevingsvoorstel indienen.

   Wanneer de Raad bij afloop van die termijn het voorgestelde uitvoeringsbesluit niet heeft aangenomen of niet te kennen heeft gegeven dat hij zich tegen het voorstel voor uitvoeringsmaatregelen verzet, wordt het voorgestelde uitvoeringsbesluit door de Commissie vastgesteld.

7. De vertegenwoordigers van de lidstaten worden gekozen uit de autoriteiten die bevoegd zijn voor de tenuitvoerlegging van dit besluit. Elke lidstaat wijst één vertegenwoordiger aan.

Artikel 11
Wijzigingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst

De Schengenuitvoeringsovereenkomst wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 40 wordt als volgt gewijzigd: "

   (a) in lid 1 wordt de eerste alinea vervangen door:

   "Ambtenaren van een lidstaat die in hun eigen land een persoon observeren in het kader van een opsporingsonderzoek naar een strafbaar feit dat strafbaar is gesteld

met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste 12 maanden, omdat hij verdacht wordt van betrokkenheid bij een dergelijk feit, of omdat er een redelijk vermoeden bestaat dat hij voor het opsporingsonderzoek noodzakelijke bijstand kan verlenen bij het identificeren of opsporen van een persoon die bij een dergelijk feit is betrokken, zijn bevoegd deze observatie op het grondgebied van een andere lidstaat voort te zetten, wanneer laatstgenoemde lidstaat daartoe toestemming heeft gegeven op basis van een van te voren ingediend en gemotiveerd rechtshulpverzoek. De toestemming kan onder bijzondere voorwaarden worden verleend".

(b) in lid 2 wordt de eerste alinea vervangen door:

"Wanneer wegens het spoedeisende karakter van het optreden geen voorafgaande toestemming van de andere lidstaat kan worden gevraagd, zijn de ambtenaren die de observatie uitvoeren, bevoegd aan de andere zijde van de grens voort te gaan met deze observatie van een persoon die ervan wordt verdacht strafbare feiten te hebben gepleegd die strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste 12 maanden, op voorwaarde dat aan de volgende voorwaarden is voldaan:"

(c) Lid 7 wordt geschrapt.

2. Artikel 41 wordt als volgt gewijzigd: "

(a) in lid 1 wordt de eerste alinea vervangen door:

"Ambtenaren van een lidstaat die in hun eigen land een persoon achtervolgen die op heterdaad is betrapt bij het plegen van of deelneming aan een strafbaar feit dat strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste 12 maanden, zijn bevoegd de achtervolging op het grondgebied van een andere lidstaat zonder voorafgaande toestemming van laatstgenoemde lidstaat voort te zetten, wanneer de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaat wegens het spoedeisende karakter van het optreden niet vooraf door middel van één der in artikel 44 bedoelde communicatiemiddelen kunnen worden gewaarschuwd of deze niet tijdig ter plaatse kunnen zijn om de achtervolging over te nemen."

(b) Lid 4 en lid 5, onder b), worden geschrapt.

Artikel 12
Slotbepalingen

Punt 1 van de in de nota van het voorzitterschap (doc. SCH/I (98) 75 rev. 5 van 28 april 1999) opgenomen beginselen voor de politiële samenwerking bij de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, die zijn aangenomen bij besluit van het Uitvoerend Comité van 28 april 1999 betreffende de verbetering van de politiële samenwerking bij de voorkoming en opsporing van strafbare feiten (SCH/Com-ex(99) 18), wordt ingetrokken.

Artikel 13
Datum van inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking zes maanden na de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs
Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A COUNCIL DECISION ON THE IMPROVEMENT OF POLICE COOPERATION AT THE INTERNAL BORDERS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

NA (starting 2006)

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30(1)(a), (b) and (c) Article 32 and 34 (2)(c)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The objective is to set up a comitology procedure for the improvement of police and customs cooperation at the internal borders of the Member States. Article 12 of the proposal stipulates that the Commission should be assisted by a Regulatory Committee composed of the representatives of the Member States and chaired by the representative of the Commission.

The preparation of a proposal for a Council Decision on improvement of police and customs cooperation at the internal borders between Member States of the European Union is mentioned in the Commission Legislative and Working Programme 2004 And 2005.

In its Declaration on combating terrorism of 25 March 2004, the European Council instructs the Council, among other things, to examine measures in the area of "cross-border hot pursuit" and calls for further development of the legislative framework.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

The Regulatory Committee will have to fulfil its tasks on the basis of the Council Decision on the improvement of police cooperation at the internal borders and on the basis of the input provided by the Member States. At the beginning of its activities, until such time as the proposals contained in the Decision have become operational, the Committee will have to meet more frequently and will need more intensive administrative support to find solutions, for example, in the context of the drafting of model agreements, creation of common structures and evaluation aspects.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The Regulatory Committee should meet regularly, estimated twice a year, to discuss what planning and measures need to be taken in order to implement Article 3 of the Council Decision on improved police and customs cooperation. These meetings will have to be organised and hosted by the Commission

5.3. Methods of implementation

The Commission will have to invite the representatives of the Member states

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of ressouces of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B	1 B/0.5 A		1rst year: 1B	Gathering and processing of information, preparing the Committee meetings

	C			0.5 A	
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff	1rst year: 162 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 = 162 .00
Other human resources (specify budget line)		
Total	162.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	40.000	2 meetings* 27 * 740€
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	40.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€202 500
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee will lay down its rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28.6.1999 laying down the procedures for the

exercise of implementing powers conferred on the Commission (OJ L 184, 17.7.1999, p. 23).

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA.